

I. KARTA PRZEDMIOTU

1. Nazwa przedmiotu: **PODSTAWY LOGIKI**
2. Kod przedmiotu: **PI**
3. Jednostka prowadząca: **Wydział Mechaniczno-Elektryczny**
4. Kierunek: **Mechanika i budowa maszyn**
5. Specjalność: **Eksploatacja Siłowni Okrętowych**
6. Moduł: **treści podstawowych**
7. Poziom studiów: **II stopnia**
8. Forma studiów: **stacjonarne**
9. Semestr studiów: **III**
10. Profil: **praktyczny**
11. Prowadzący: **dr Wincenty Karawajczyk**

CEL PRZEDMIOTU

- C1** Przedmiot ma na celu wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne niezbędne do zrozumienia podstawowych elementów strukturalnych języka naturalnego, ustalania wartości logicznej zdań, wykonywania prostych operacji rachunku zdań, budowania poprawnych definicji, posługiwania się najważniejszymi rodzajami rozumowań, a także unikania nieporozumień oraz błędów w rozumowaniach i wypowiedziach.

WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

- 1** brak

EFEKTY KSZTAŁCENIA

- EK1** Wyjaśnia znaczenie podstawowych terminów używanych na gruncie logiki, zwłaszcza dotyczących funkcji języka naturalnego, budowy definicji oraz najważniejszych rodzajów rozumowań; podaje przykłady ich zastosowania w dziedzinie nauk społecznych.
- EK2** Wymienia i charakteryzuje główne prawa i zasady poprawnego myślenia oraz błędy i zakłócenia, do jakich prowadzi ich nierespektowanie w procesach komunikowania interpersonalnego i społecznego.
- EK3** Sprawdza poprawność rozumowań dedukcyjnych za pomocą wybranych działań w ramach rachunku zdań; dostrzega nielojalne chwytły erystyczne; wykrywa typowe przyczyny nieporozumień w procesie komunikowania się.
- EK4** Dbą o kulturę języka i poprawność logiczną wypowiedzi; w dyskusjach, sporach i polemikach odwołuje się do zasad logiki i rozumu.

TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁADY		Liczba godzin
W1	Zajęcia wprowadzające. Przydatność logiki w nauce oraz życiu społecznym	2
W2	Rys historyczny, przedmiot, działy oraz funkcje logiki	1
W3	Język jako system znaków	1
W4	Nazwy i funktory - ich rodzaje i rola w komunikacji językowej	2
W5	Logiczne aspekty formułowania pytań i odpowiedzi	2
W6	Semantyczna teoria definicji	2
W7	Typowe błędy definicji sprawozdawczych	2
W8	Podstawowe rodzaje rozumowań	2
W9	Założenia klasycznego rachunku zdań	2
W10	Wybrane prawa logiczne	2
W11	Zasadnicze błędy w rozumowaniach – błąd formalny i błąd materialny	2
W12	Odtwarzanie schematów rozumowań	2
W13	Sprawdzanie niezawodności rozumowań	2

W14	Logiczne podstawy klasyfikacji	2
W15	Przyczyny nieporozumień w komunikacji językowej	2
W16	Przydatność erystyki w dyskusji	2
	Razem	30

NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1	Notebook z projektorem

SPOSOBY OCENY

FORMUJĄCA

F1	Odpowiedź ustna	EK1-EK3
F2	Rozmowa ze studentem	EK4

PODSUMOWUJĄCA

P1	Kolokwium	EK1-EK3

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności	
	semestr	razem
udział w wykładach	30	30
Rozwiązywanie zadań domowych	5	5
Konsultacje	6	6
Samodzielne opracowywanie zagadnień	10	10
Czytanie wskazanej literatury	14	14
Przygotowanie się do kolokwium	10	10
SUMA GODZIN W SEMESTRZE	75	75
PUNKTY ECTS W SEMESTRZE	3	3

LITERATURA

PODSTAWOWA

1	Ziemiński Z., Logika praktyczna, Warszawa 2007.
2	Kraszewski Z., Logika. Nauka rozumowania, Warszawa 1981.
3	Stanosz B., Ćwiczenia z logiki, Warszawa 2005.
4	Przybyłowski J., Logika z ogólną metodologią nauk, Gdańsk 1999.

UZUPEŁNIAJĄCA

5	Cabak H., Elementy logiki i metodologii nauk, Gdynia 1980.
6	Schopenhauer A., Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów, Kraków 1983.
7	Holówka T., Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2005.
8	Mała encyklopedia logiki, Wrocław 1988.

PROWADZĄCY PRZEDMIOT

1	dr Wincenty Karawajczyk, w.karawajczyk@amw.gdynia.pl

Formy oceny

Efekt	Na ocenę 2	Na ocenę 3	Na ocenę 4	Na ocenę 5
EK1	<i>Wyjaśnia znaczenie podstawowych terminów używanych na gruncie logiki, zwłaszcza dotyczących funkcji języka naturalnego, budowy definicji oraz najważniejszych rodzajów rozumowań; podaje przykłady ich zastosowania w dziedzinie nauk społecznych.</i>			
	Nie potrafi wytłumaczyć, czym z punktu widzenia logiki jest zdanie, definicja, wnioskowanie, dedukcja, indukcja, prawo logiczne, błąd w rozumowaniu ani żadnego innego pojęcia.	Potrafi jedynie wymienić najważniejsze terminy używane w logice.	Potrafi wymienić i podać znaczenie najważniejszych terminów używanych w logice.	Potrafi wymienić i podać znaczenie najważniejszych terminów używanych w logice, a także zilustrować je przykładami.
EK2	<i>Wymienia i charakteryzuje główne prawa i zasady poprawnego myślenia oraz błędy i zakłócenia, do jakich prowadzi ich nierespektowanie w procesach komunikowania interpersonalnego i społecznego.</i>			
	Nie potrafi wymienić żadnego prawa logiki ani błędu w rozumowaniu.	Potrafi wymienić najważniejsze prawa logiczne, rodzaje rozumowań oraz błędy w rozumowaniach.	Potrafi wymienić i scharakteryzować najważniejsze prawa logiczne, rodzaje rozumowań oraz błędy w rozumowaniach.	Potrafi wymienić, scharakteryzować i zilustrować przykładami najważniejsze prawa logiczne, rodzaje rozumowań oraz błędy w rozumowaniach.
EK3	<i>Sprawdza poprawność rozumowań dedukcyjnych za pomocą wybranych działań w ramach rachunku zdań; dostrzega nielojalne chwytów erystyczne; wykrywa typowe przyczyny nieporozumień w procesie komunikowania się.</i>			
	Nie rozumie, na czym polega sprawdzanie poprawności rozumowań dedukcyjnych i nie umie podać co najmniej trzech nielojalnych chwytów erystycznych.	Potrafi wyjaśnić, jak można sprawdzić poprawność rozumowań dedukcyjnych korzystając z rachunku zdań i wymienia co najmniej trzy nielojalne chwytów erystyczne.	Potrafi zapisać za pomocą symboliki rachunku zdań i sprawdzić poprawność rozumowań dedukcyjnych z dwiema zmiennymi zdaniowymi oraz wyjaśnia znaczenie co najmniej trzech nielojalnych chwytów erystycznych.	Potrafi zapisać za pomocą symboliki rachunku zdań i sprawdzić poprawność rozumowań dedukcyjnych z trzema i więcej zmiennymi zdaniowymi oraz wyjaśnia znaczenie i podaje przykłady co najmniej pięciu nielojalnych chwytów erystycznych.
EK4	<i>Dbą o kulturę języka i poprawność logiczną wypowiedzi; w dyskusjach, sporach i polemikach odwołuje się do zasad logiki i rozumu.</i>			
	Pełnia liczne błędy językowe w wypowiedziach - co najmniej jeden w każdym zdaniu.	Pełnia nie więcej niż jeden błąd językowy na każde dwa zdania.	Pełnia nie więcej niż jeden błąd językowy na każde dziesięć zdań.	Pełnia mniej niż jeden błąd językowy na każde dwadzieścia zdań.